

KURJER POWSZECHNY

WYCHODZI CODZIENNIE RANO

Redakcja i Administracja:
Kraków, Rynek G. l. p. tel. 120-76.
Lwów, Mochnackiego 1, 48
Telefony: 53-79, 7-40, 92-46, 46-34

REDAKTOR NACZELNY JAN MATYSIK

P.K.O. 503.750

PRENUMERATA
w dostawie do domu (roznościcielom lub
posztą) miesięcznie 4 zł.
bez dostawy tj. przy odbiorze w kan-
tarach wydawn. miesięcznie . . . 3-50 zł.

Rok VII.

Kraków-Lwów środa 8 sierpnia 1934

Nr. 216 ABC

U trumny prezydenta Rzeszy

Imponujący przebieg uroczystości pogrzebowych

200.000 uczestników

OLSZTYNEK, 7. 8. (PAT). Na dworzec w Olsztynku przybywają bez przerwy pociągi nadzwyczajne, przywożąc uczestników uroczystości żałobnej. Obliczają, że przybyć ma ich około 200.000. Na samych trybunach zarezerwowano miejsca dla 3.000 osób. Panuje piękna pogoda. Szosy okoliczne zapełnione są samochodami i pojazdami, zmierzającymi ze wszystkich stron do Tannenbergu.

Trumna ze zwłokami zmarłego prezydenta przybyła na miejsce uroczystości pogrzebowych o godz. 5.30 rano.

Wczoraj o godz. 21-szej w Neudeck w obecności najbliższej rodziny odbyło się nabożeństwo w hallu zamkowym, gdzie na wysokim katafalku spoczywała trumna ze zwłokami zmarłego prezydenta Rzeszy. Wszystkie światła, oprócz pochodni, były pogaszone. Po skończonym nabożeństwie rozległy się dźwięki marsza żałobnego. Żołnierze pułków, które brały udział w bitwie pod Tannenbergiem i którzy pełnili i teraz straż honorową przy trumnie zmarłego, sprezentowali broń. Trumnę wyniesiono z hallu pałacu i ustawiono przed portalem. Po defiladzie pocztów sztandarowych, zwłoki prezydenta złożono na lawecie armatniej, zaprzężonej w 6 karych koni. Trumnę okrywał sztandar Rzeszy. Złożono na niej również szablę zmarłego i buławę marszałkowską. Wśród szpalerów kondukt ruszył z Neudeck do Olsztynka. Trumnę złożono narazie w t. zw. wieży wozów, skąd w ciągu uroczystości przeniesiona zostanie na katafalk, ustawiony pośrodku olbrzymiego podwórza, obok krzyża. Następnie trumna będzie przeniesiona do wieży sztandarów.

Obok pomnika zgromadziły się olbrzymie tłumy. Staż pełnią oddziały szturmowców, tworzących kordony i szpalery. Przed trumną defilują delegacje ze sztandarami. Roi się od najrozmaitszych mundurów. Obok mundurów Reichswehry widać mundury szturmowców i różnych organizacji partyjnych. Zwracają uwagę mundury z czasów cesarskich.

Ponad zbitą masą wznosi się olbrzymia, cśmiokątna bryła pomnika. Z 8-miu baszt unoszą się kłęby dymu z kotłów, wypełnionych palącą się smołą. Z wierzchołków masztów powiewają olbrzymie czarne chorągwie.

Na podwórzu wszystkie miejsca zarezerwowane dla gości honorowych, są zajęte od wczesnego rana. W środku wznosi się olbrzymi krzyż. Ściany murów obite są kirem i przybrane zielenią.

W Tannenbergu

Do Tannenbergu przybyło kilkuset korespondentów dzienników europejskich, amerykańskich, a nawet japońskich. W Olsztynku przy budynku pocztowym panuje nieznaną w tej cichej miejscowości tłok. Korespondenci podają wstępne wiadomości z uroczystości pogrzebowych. Niektóre z dzienników zagranicznych wysłały po kilku korespondentów i fotografów.

Kondukt żałobny, który wyruszył o

godz. 12 w nocy z Neudeck, robił imponujące wrażenie. Trumnę ze zwłokami marszałka Hindenburga poprzedzały oddziały piechoty, kawalerji i artylerji. Przed trumną 8 oficerów niosło złożoną na poduszkach orduy zmarłego. Lawetę armatnią, na której spoczywała trumna, ciągnęło 6 karych koni, które prowadzili oficerowie.

Kondukt posuwał się zwolna naprzód, wśród szpalerów pochodni. Kiedy mijano drugi kilometr od Neudeck, orszak zatrzymał się. Oddziały wojskowe sprezentowały broń. Oficerowie wzięli trumnę ze zwłokami na barki i przenieśli ją na lawetę o trakcji motorowej. Trumnę poprzedzały i podążały za nią zmotoryzowane oddziały wojska.

Przemówienie kanclerza Hitlera

Trumna ze zwłokami prezyd. Hindenburga podczas uroczystości żałobnych przeniesiona została z wieży wozów na olbrzymie podwórze.

Po kazaniu, wygłoszonym przez pastora Dehrmanna, przemówił nad trumną kanclerz Hitler, który w krótkich i mocnych słowach skreślił życiorys marszałka Hindenburga. Mówiąc o bitwie pod Tannenbergiem, kanclerz wspominał o tragicznym dla Niemiec końcu wojny. Hindenburg — mówił kanclerz — zdławił zbrodnię wobec ojczyzny. Z szeregów ubył wódz, którego imię wpisane zostało po wieczne czasy do księgi dziejów. Był to ostatni triumf starej armji, że narodowe Niemcy w roku 1925 nie mogły znaleźć wybitniejszego przedstawiciela, jak starego generała i żołnierza, feldmarszałka wojny światowej. Jest to tajemnicze zrzęczenie Opatrzności, że w czasie prezydentury tego żołnierza i sługi naszego narodu, stało się możliwe odrodzenie narodu. W

Nabożeństwo w Warszawie

WARSZAWA, 7. 8. (PAT) Dziś o godz. 11 w przybranej kirem i zielenią świątyni zboru ewangelicko-augsburskiego w Warszawie odbyło się nabożeństwo żałobne za sp. prezydenta Rzeszy marszałka Hindenburga. P. Prezydenta Rzplitej reprezentował szef kancelarii cywilnej Świątawski. W pierwszych rzędach zasiadli: marszałek Senatu Raczkiewicz, minister skarbu Zawadzki jako zastępca premiera, ministrowie Beck, Kościłkowski, Kaliński, prezes NIK, Krzemieński, podsekretarze stanu, generalicja z 2-gim wiceministrem spraw wojskowych gen. Składkowskim, prezydent miasta Staryński, wyżsi urzędnicy MSZ, Korpus dyplomatyczny przybył do świątyni in corpore z ambasadorami Francji i Stanów Zjedn. na czele. Obecni byli również attaché wojskowi obcych państw, świątyni

Okolo godz. 2 w nocy, kiedy zaczęło świtać, kondukt żałobny zbliżył się do wzgórza pod Folgau, z którego marszałek Hindenburg kierował bitwą pod Tannenbergiem. Zdaleka w oparach mgły ukazała się sylwetka olbrzymiego pomnika.

Kondukt zatrzymał się. Na spotkanie jego nadeszły oddziały wojskowe, które trumnę ze zwłokami miały towarzyszyć do miejsca wiecznego spoczynku. Oficerowie przenieśli trumnę na lawetę armatnią, zaprzężoną w 6 koni, prowadzonych przez hitlerowców. Wśród dźwięku dzwonów kościołów okolicznych wiosek i miasteczek, orszak przybył do Tannenbergu pod olbrzymie mury pomnika.

imię jego dokonało się dzieło zjednoczenia.

Feldmarszałek Hindenburg jako prezydent Rzeszy, był obrońcą rewolucji narodowo socjalistycznej i przez to umożliwił odrodzenie naszego narodu. Przed 20 laty rozległ się po raz pierwszy z tego miejsca głos dzwonów, głoszących sławę imienia Hindenburga. Dziś przy dźwiękach tych samych dzwonów prowadzimy zmarłego, słwego feldmarszałka na wielkie pole bitwy, gdzie odniósł jedyne w swoim rodzaju zwycięstwo. Naród niemiecki będzie przychodził do swego zmarłego bohatera, aby w czasach krytycznych czerpać nowe siły do życia. Gdy znikną ostatnie ślady cierpień, imię jego pozostanie wciąż nieśmiertelne. Zmarły Wodzu — zakończył kanclerz — wejść do Walhalli.

Po przemówieniu kanclerza, orkiestra odegrała pieśń żołnierską „Ich hatte einen Kameraden“.

nia wypełniła była przedstawicielami kolonji niemieckiej. Po pieniach żałobnych i nabożeństwie odprawionem w języku niemieckim zabrał głos pastor Loth i skreślił życiorys zmarłego prezydenta. Uroczystość żałobna zakończyła się odegraniem przez orkiestrę z akompaniamentem organów marsza żałobnego Szopena.

Po nabożeństwie poseł Rzeszy niemieckiej Moltke wraz z członkami poselstwa przyjmował kondolencje od obecnych.

Dziś, jako w dniu żałoby państwowej, ogłoszonej w Rzeszy z powodu pogrzebu marszałka Hindenburga, na gmachu Prezydium Rady Ministrów oraz na gmachach rządowych w Polsce flagi opuszczono do połowy masztów.

Czołowi hitlerowcy obejmą stanowiska ambasadorów

LONDYN, 7. 8. (PAT). „Morning Post” zapowiada możliwość zmiany na stanowisku ministra spraw zagr. Rzeszy. Dziennik uważa ustąpienie ministra Neuratha za prawdopodobne i stwierdza, że

w rachubę wchodzi dwaj kandydaci Rosenberg i Ribbentrop, przy czym — zdaniem dziennika — Hitler zapewne wybierze Ribbentropa. Również na stanowiskach ambasadorów w Paryżu, Rzy-

mie i Londynie mają nastąpić zmiany. — Stanowiska te mają być obsadzone przez czołowych hitlerowców, zwłaszcza stanowisko ambasadora w Rzymie.

Rokowania o konkordat z Rzeszą

BERLIN, 7. 8. (KAP). Pogłoski, jakoby w Berlinie zakończono rokowania w sprawie konkordatu, są pozbawione podstaw, gdyż doszło dopiero do ostatecznego sformułowania wzajemnych wniosków i postulatów, które muszą jednak być jeszcze rozważone przez Episkopat niemiecki i przedłożone Stolicy Apostolskiej do aprobaty. Dowiadujemy się ze sfer dobrze poinformowanych, że o pozytywnym względnie negatywnym rezultacie rokowań można będzie mówić dopiero za kilka miesięcy.

Sprawa układów Hiszpanji ze Stolicą św.

PARYŻ, 7. 8. (KAP). „Herald de Madrid” ogłasza informację z Rzymu, że rokowania w sprawie konkordatu, które dotąd rozwijały się bardzo dobrze, niespodziewanie utknęły na martwym punkcie w związku z zapowiadaną zmianą na stanowisku nuncjusza. Prasa madrycka zarówno zachowawcza, jak i lewicowa, dopatruje się w tej wiadomości zapowiedzi zerwania rokowań. W kołach oficjalnych zapowiada się rychły powrót Pita Romero do Madrytu, przyczem niektóre koła twierdzą, że nie wróci on już do Rzymu.

Nowa ofiara hitlerowców

MIASTO WATYKAŃSKIE, 7. 8. (KAP). „Osservatore Romano” poświęca ostatnio gorące żałobne wspomnienie pamięci znanego pisarza niemieckiego, Fryderyka Gerlicha, nawróconego w swoim czasie z protestantyzmu i gorliwego apostoła katolicyzmu. S. p. Fryderyk Gerlich, pozostawał w więzieniu przez 15 miesięcy bez wytoczenia mu procesu i sformułowania oskarżenia. Dopiero w dniu 26 lipca małżonka Gerlicha otrzymała wiadomość o śmierci swego męża w więzieniu. „Osservatore Romano” nadmieniał, że ta nowa ofiara łączy się z ofiarami złożonymi z życia przez Klausenera, Probstę, Schmida i przez tylu innych, a poniesionymi w służbie Kościoła katolickiego.

Odpoczynek min. Barthou

PARYŻ, 7. 8. (PAT). Minister spraw zagr. Barthou opuścił Paryż, udając się na 3-tygodniowy odpoczynek letni na południe Francji. Nieobecnego ministra zastępować będzie minister marynar. Pietri, który jako kierownik tymczasowy ministerstwa spraw zagr. weźmie udział w nabożeństwie żałobnym za marszałka Hindenburga.

Dotkliwie trzęsienie ziemi w Panamie

LONDYN, 7. 8. (PAT). Z Panamy donoszą, że w porcie Armuelles odczuto wczoraj dotkliwie trzęsienie ziemi, w następstwie którego rezerwoar, stacja kolejowa, budynek klubu anglo-amerykańskiego i szereg innych uległo zniszczeniu. Wśród tubylców panuje popłoch, albowiem utrzymują oni, że prądy oceaniczne pod portem zmieniają swój bieg i że miasto zostanie pochłonięte przez ocean. Mieszkańcy w panicznym strachu uciekają do Panamy.

Polacy z zagranicy radzą

WARSZAWA, 7. 8. (tel. wł. — G). W gmachu Sejmu panuje ruch, jakgdyby w najgorętszych momentach obrad parlamentarnych. Dzwonią dzwonki, obradują komisje, w kuluarach i halach grupy delegatów spierają się i gawędzą, a wśród tego wszystkiego uwijają się członkowie Rady organizacyjnej zjazdu Polaków komenderując skautami, którzy roznoszą rozmaite papierki i zawiadomienia oraz służą gościom za przewodników w labiryntach gmachu. Od godz. 9 rano obradowało kilka komisji. Z największym zainteresowaniem spotykały się debaty komisji kulturalno oświatowej, która obradowała w sali Senatu. Omawiano jedno z najbardziej palących zagadnień, a mianowicie sprawę młodego pokolenia polskiego na emigracji i utrzymaniu wśród tego pokolenia tradycji i kultury polskiej.

50 referatów...

Pozatem na porządku dziennym znajdowały się zagadnienia udziału Polaków z zagranicy w życiu kulturalnym Narodu, rozpowszechnienia książki polskiej, prasy i audycji radiowych, jako ośrodków więzi kulturalnej między krajem, a emigracją. O zainteresowaniu pracami komisji świadczy fakt, że zgłoszono aż 50 referatów. Oczywiście nie ma mowy, aby wszystkie zostały wygłoszone. Drugą ważną komisją jest komisja gospodarcza. Wygłoszono w niej dziś przedpołudniem 2 referaty. Jeden p. Rzepeckiego „Przemiany życia gospodarczego w odrodzonej Polsce”, drugi redaktora Garczyńskiego pt. „Podstawy współpracy gospodarczej z Macierzą”. Referat ten zakończył mówca rezolucją wzywającą do większego niż dotychczas uwzględnienia elementów gospodarczych w przyszłych poczynaniach organizacyjnych Polonii zagranicznej, oraz apelem czynników miarodajnych w kraju o wydawniczą współpracę w dziedzinie gospodarczej.

Nad tym referatem wywiązała się obszerna dyskusja, w której zabierało głos szereg delegatów z zagranicy. Ksiądz Domański z Niemiec zwrócił uwagę na konieczność uwzględnienia wa wszelkich poczynaniach nie tylko emigracji, o której mówi referat p. Garczyńskiego, ale także i nasiedziałej na obczyźnie mniejszości polskiej. Przedłożone przez p. Garczyńskiego rezolucje uchwalono jedomyślnie.

Wrażliwa sprawa

Z kolei wypłynęła inna dość drażliwa sprawa, a mianowicie: Delegat ze Stanów Zjednoczonych p. Michał Kniola odczytał petycję Polaków z Cleveland, domagających się zwrotu przez banki prywatne dolarowych wkładów oszczędnościowych Polaków z Ameryki, oraz wyrównania strat z tytułu przerachowania pożyczek państwowych z lat 1919 i 1920. Konsul Gruszka w odpowiedzi zaznaczył, że w myśl statutu petycja ta, jak również dwie petycje z Danji muszą być odesłane do komisji głównej, która zadecyduje o ich umieszczeniu na porządku dziennym. Po incydencie tym obrady odroczone.

W południe zabrała się w wielkiej sali sejmowej komisja statutowo-regulaminowa. Major Fularski przedstawił projekt światowego związku Polaków z zagranicy. Statut ten przygotowała Rada organizacyjna powołana przed 5 laty przez pierwszy zjazd. Projekt ten dąży do utrzymania stosunków kulturalnych między emigracją a krajem. Praca ta odbywać się ma w ramach ustaw tych wszystkich państw, w których mieszkają Polacy i dlatego unika się rozciągania działalności na teren polityczny. Ponadto statut przewiduje, że do związku będą mogli należeć wszyscy, którzy czują się Polakami bez względu na przynależność państwową.

Po referacie majora Fularskiego zarządzo pounność obrad. Rozwinęła się dyskusja nad statutem. Według poglądów krążących w kuluarach dyskusja ta jest bardzo ożywiona. Pozatem obradowała dzisiaj przedpołudniem konferencja kobiet polskich z zagranicy, której przewodniczy prezeska największej na świecie organizacji kobiecej, a mianowicie Związku Polek w Ameryce, p. Krysiakowa. Związek ten liczy 60,000 członków.

Prasa także radzi

WARSZAWA, 7. 8. (PAT). Dziś o godz. 10 rano w sali Polskiej Agencji Telegraficznej odbyło się otwarcie konferencji przedstawicieli prasy polskiej z za-

granicy, zorganizowanej przez komisję prasowo-propagandową II Zjazdu Polaków z Zagranicy w ramach tego zjazdu. Zebranie zajął dyrektor naczelny PAT. Konrad Libicki, zaznaczając, że konferencja obecna jest pierwszą tego rodzaju zarówno od czasu istnienia polskiej emigracji jak i od czasu odzyskania nie-

podległości. Dyr. Libicki podniósł trudne i odpowiedzialne zadanie polskiej prasy emigracyjnej, polegające na krzewieniu na obczyźnie słowa polskiego. W końcu mówca podkreślił czysto informacyjny charakter konferencji, której celem jest wymiana poglądów między polską prasą emigracyjną i prasą krajową.

Obrady młodzieży polskiej z zagranicy

WARSZAWA, 7. 8. (PAT). Wczoraj o godz. 18 odbyła się uroczysta akademia powitalna zlotu młodzieży polskiej z zagranicy, na której prezes Rady Organizacyjnej Polaków z Zagranicy, marszałek Raczkiewicz, powitał liczne rzesze młodzieży.

Następnie w imieniu ks. Prymasa Hłonda powitał zlot ks. prałat Biłko. Zkolei zabrał głos prezes Ligi Morskiej i Kolonjalnej, gen. Orlicz-Dreszer. Po kilku następnych przemówieniach uchwalono szereg rezolucji.

WARSZAWA, 7. 8. (PAT). Wczoraj rano rozpoczęły się w Politechnice obrady delegatów grup młodzieży akademickiej, szkolnej, młodzieży pracującej i harcerskiej, przybyłych na zlot z zagranicy. Grupę szkolną, ze względu na wspólne zainteresowania, połączono z akademicką, grupę młodzieży wiejskiej zaś z pracującą. Wygłoszono szereg referatów. W obradach grupy harcerskiej uczestniczyło 40 delegatów z poszczególnych terenów.

„Z zasady nie czynię żadnych wynurzeń” oświadcza gen. Ludendorff

PARYŻ, 7. 8. (PAT). „Oeuvre” w korespondencji z Berlina podaje treść rozmowy, jaką korespondent tego pisma odbył telefonicznie z gen. Ludendorffem.

W związku z pogłoskami krążącymi w Berlinie na temat niechętnego stosunku Ludendorffa do Hindenburga, dziennikarz pragnął zadać kilka pytań Ludendorffowi i przedewszystkiem poznać jego zdanie o Hindenburgu. Ludendorff udzielił tej samej odpowiedzi na 6 pytań zadanych mu przez dziennikarza.

Na prośbę dziennikarza o wyrażenie

zdania o zgonie Hindenburga, Ludendorff odpowiedział: Z zasady nie czynię żadnych wynurzeń. Tę samą odpowiedź dał gen. Ludendorff na pytanie, czy weźmie udział w pogrzebie. Nawet gdy dziennikarz podkreślił, że Ludendorff powinien wziąć udział w pogrzebie celem zamianowania, że nie żywi on urazy ani do zmarłego, ani do jego następcy. Ludendorff dał również tę samą odpowiedź. „L'Ouvre” twierdzi, że gen. Ludendorff nie weźmie udziału w pogrzebie Hindenburga.

Rozruchy antyżydowskie w Algierze stłumione

PARYŻ, 7. 8. (PAT). W związku z rozruchami antyżydowskimi, jakie miały miejsce w Constantine, udał się do Algieru, przebywający ostatnio w Paryżu, gubernator Algieru, Carde. Rozruchy przeniosły się wczoraj z Constantine do Phillipville, dokąd również sprowadzono oddziały wojskowe Senegalczyków.

„Matin” donosi, że sytuacja w Constantine jest nadal poważna. Na głównej arterji miasta, ulicy National, podpalono szereg magazynów, oraz spalowano składy żywności. Walki miały charakter niezwykłe zacięte. Do miasta wezwano straż ogniową z Algieru. Pisma nawołują władze do położenia kresu sytuacji, wywołanej przez agitatorów, którym zależy na podważeniu lojalnej współpracy wszystkich elementów ludności algierskiej. Niektóre dzienniki donoszą, że rozruchy wykorzystują agitatorzy komunistyczni, usiłując nadać wy-

darzeniom charakter insurekcyjny.

ALGIER, 7. 8. (PAT). W Constantine sytuacja została zupełnie opanowana. Przyczyniło się do tego przedewszystkiem przybycie posiłków wojskowych. Według urzędowych danych, podczas zajść utraciło życie 25 osób, w tem 22 żydów. Przeważnie zamordowano ich w ich własnych mieszkaniach. Wielu spośród zabitych zamordowano prawdopodobnie w celach rabunkowych, lub na tle zemsty osobistej. Zajścia miały miejsce również w okolicach Constantine, gdzie zabito 2 żydów. Władze aresztowały około 40 osób. Gubernator generalny Algieru, który przybył samolotem z Paryża, podkreślił w oświadczeniu, złożonym prasie, antyżydowski charakter zajść, czego dowodem jest, że domy chrześcijan w dzielnicach, gdzie rozgrywały się zajścia, były oszczędzane. Sytuacja, zapewnił gubernator generalny, jest całkowicie opanowana.

Zapowiedź nowego zamachu w Austrii

RZYM, 7. 8. (PAT). Pod tytułem „Terrocyści austriaccy nie rozbrajają się” ogłasza „Giornale d'Italia” list, pochodzący rzekomo z kół narodowo-socjalistycznych w Gracu. Autorzy listu w słowach

bardzo gwałtownych zapowiadają nowe powstanie w Austrii. Glorifykując zabójstwo Dollfussa, oświadczają, że po Dollfussie przyjdzie kolej na innych. Włosi nazywani są w tym liście zdrajcami.

Podstęp agentów zagranicznego kapitału w Żyrardowie

WARSZAWA, 7. 8. (Tel. wł. G.). Afera żyrardowska, o której zresztą donosimy na innym miejscu, zaczyna coraz szersze i coraz bardziej sensacyjne kręgi. Mniejszość akcjonariuszy polskich, która sprzedawała się większości francuskiej w Zakładach Żyrardowskich otrzymała miała lukratywne miejsca w zarządzie i w radzie rewizyjnej.

Na czele tej grupy akcjonariuszy polskich stali i umowę podpisali: senator Dobiecki, należący do klubu B. B. W. R. i gen. Platowski, b. generał korpusu kontrolerów, ostatnio dyrektor „Tespów”. Pretensje, które zgłosili polscy akcjonariusze, przekraczały 10 milionów zł. Mandyt wyznaczony z senatorem

Dobieckim na czele, mógł ich tej sumy pozbawić.

Jak już na innym miejscu donosimy, panowie Dobiecki i tow. wyznaczyli członków trybunału arbitrażowego, którym zaproponowano zawrotne honoraria. Panowie: Zaleski i Rachwitł propozycje te odrzucili, natomiast stanowisko prof. A. Krzyżanowskiego jest dotąd nieznanne.

W związku z tą aferą, spodziewano jest ujawnienie szeregu macherstw na rzecz kapitału zagranicznego.

Głodówka narodowców

WARSZAWA, 7. 8. (tel. wł. — G) „Wieczór Warszawski” w depeszy z Łodzi donosi:

Wobec tego, że głodówka uwziętych narodowców trwa już od kilku dni, zaniepokojone o zdrowie i życie swoich najbliższych, rodziny aresztowanych zwróciły się do Ojca Superiora Wantuchowskiego z prośbą o interwencję w sprawie przerwania głodowki. Ojciec Superior zwrócił się do sędziego śledczego, prosiąc o pozwolenie widzenia się z uwziętym mec. Kowalskim. Sędzia śledczy prośbie tej odmówił. Wobec tego O. Superior przyrzekł zwrócić się do księdza kapelana więziennego.

Ostatecznie sędzia śledczy udzielił zezwolenia rodzinom na widzenie się z uwziętymi. Podobno będą one usiłowały wpłynąć na aresztowanych, by przerwali głodówkę. Jak wiadomo, narodowcy przebywają w więzieniu od dnia 3 maja.

Stan bezrobocia

WARSZAWA, 7. 8. (PAT). Stan bezrobocia na terenie całego państwa wynosił w dniu 4 bm. 294.141 osób, co oznacza spadek bezrobocia w stosunku do tygodnia poprzedniego o 1880 osób.

Samoloty sowieckie w Krakowie

KRAKÓW, 7. 8. (PAT). Eskadra samolotów sowieckich, złożona z trzech maszyn, która wylądowała wczoraj w Krakowie, pozostaje w dalszym ciągu w oczekiwaniu poprawy warunków atmosferycznych. Po odnowieniu zapasów paliwa, start samolotów spodziewany jest dziś między godz. 12—13.

KRAKÓW, 7. 8. (PAT). Wobec ustalenia się pogody, eskadra samolotów sowieckich podjęła w dniu dzisiejszym lot do Rzymu. O godz. 12.23 aparaty sowieckie wystartowały z Krakowa przez Brno na Wiedeń, gdzie lotnicy zamierzają lądować.

Strajk pończosniczy

WARSZAWA, 7. 8. (tel. wł. — G). W Łodzi i okolicach wybuchł strajk w przemyśle pończosniczym. Pracę porzuciło 6 tys. robotników. Trwający od 7 tygodni strajk w przemyśle jedwabniczym zostanie najprawdopodobniej w tym tygodniu zlikwidowany.

Z przed dwudziestu laty...

Telegramy z dnia 8 sierpnia 1914 przyniosły szereg wiadomości o rozpoczęciu kroków wojennych z Rosją:

Wiedeń. Przeciwi Rosji rozpoczęła wojnę dnia 6 bm. ofensywą koło Krakowa. Silne oddziały konnicy z cyklizmami i piechotą przeszły na teren rosyjski, zajęły miasto Olkusz i Wołbrom i weszły w styczność z wojskami niemieckimi.

Czerniowce. Nasze wojska zaatakowały wczoraj terytorjum rosyjskie pod Ruską Nowosielicą.

Lwów. Dziś o północy przywieziono z Podwołoczysk pierwszych rannych do szpitala garnizonowego.

Berlin. Nasze straże graniczne przednie wkroczyły onegdaj przez całą granicę belgijską.

Twierdza Leodjum została wzięta przez wojska niemieckie.

Negatywnie ujęty problem

W mowie wygłoszonej na posiedzeniu Klubu BBWR, mówił p. premier Leon Kozłowski o stosunku, jaki rząd ma zamiar zająć wobec zadłużonych wielkich gospodarstw rolnych, co następuje:

Nie mogę... w jednej płaszczyźnie traktować wszystkich właścicieli gospodarstw rolnych, nie mogę bowiem uznać za wskazane, sztuczne utrzymywanie tych właścicieli, którzy znaleźli się w trudnych warunkach nietylko wskutek załamania się konjunktury, ale i z własnej winy. Ani Skarb, ani społeczeństwo polskie nie mają środków na podtrzymanie tego rodzaju bankrutów. Wiemy przecież, że na sanację tysięcy gospodarstw rolnych, potrzeba częstokroć mniej środków i ofiar niż na sanację jednego nadmiernie zadłużonego wielkiego właściciela ziemskiego.

Większe warsztaty rolne nadmiernie obciążone długami, nie są możliwe do wysanowania. **Notomiast mały i średni, umiarkowanie zadłużony warsztat rolny, może być oddłużony** i można mu będzie zapewnić egzystencję.

Ten ustęp i szereg innych ustępów mowy związano słusznie z mianowaniem p. Poniatowskiego ministrem rolnictwa i zrozumiano jako zwrot na lewo. Wielkiej, a nawet średniej własności, która nie będzie się „normalnie wywiązywać ze wszystkich zobowiązań“, a która będzie uznana za nadmiernie zadłużoną, zapowiedział p. premier likwidację, obiecując jedynie dażyć do tego, aby likwidacja ta „nie przybrała charakteru żywiołowego“.

Temu ujęciu trudno odmówić słuszności. Niezdolne do życia warsztaty pracy muszą zniknąć. Rozdrobnienie własności ziemskiej jest rzeczywiście potrzebne. Niechże na miejscu jednej rodziny, której po spłacie długów została przemieniona na gotówkę reszty majątku, uprawia rolę trzydzieści, sto, dwieście rodzin chłopskich. Nie można nic mieć przeciw temu procesowi, o ile będzie on prowadzony z uwzględnieniem interesu narodowego, pod hasłem „polska ziemia dla Polaków“. Owszem, w tym wypadku cieszyćby się można ze wzmocnienia polskiego żywiołu na kresach...

Tak tedy wyglądała teoria. Niestety inaczej — cokolwiek myślał p. premier — przedstawia się praktyka.

Tak już zwykle bywa, że gdy rząd przygotowuje jakiś „kurs“, to podważalne mu czynniki już naprzód starają się iść w tym właśnie kierunku. Tym sposobem stało się, że zacytowana zapowiedź p. premiera co do bezwzględniego traktowania zadłużonej wielkiej własności otrzymała prawie równocześnie ilustrację w formie sprzedaży na licytacji dóbr Iwów w powiecie Lidzkim, dotychczas własności hr. Zamojskich.

Były one oszacowane — niewątpliwie wedle dzisiejszych niskich cen — na 4 miliony zł. Poszły po cenie 35 zł za hektar, za ogólną sumę 425.000 zł. Chłopi, którzy zapłacili po 2.000 zł za hektar i jeszcze nie uzyskali intabulacji, zawisli w powietrzu. Dobra razem z elektrownią, tartakiem i młynem przeszły w ręce żydowskie.

Mówią o naszych miastach Żydzi: Wy macie ulice, my mamy kamienice. Należy się obawiać, że niezadługo będą coś podobnego mówili o wielu wsiach. Jak w miastach tabliczki z nazwanymi ulic, tak po wsiach zostaną nam tablice z nazwą gminy (zbiorowej), a ziemia będzie należała do Horacych (sic!) Hellerów i Chaimów Nuchimowiczów. Polski szlachcic dostanie za ziemię bradziaków dziesiąta część miska

obliczonej wartości i pójdzie z torbami nie splaciwszy nawet długów, a polski chłop będzie pracował na żydowskim.

Nie sądźmy wcale, aby taki cel wytyczono sobie, postanawiając wprowadzić nowy kurs polityki rolnej. Dla czegoż tedy w praktyce wynikają zeń podobne skutki?

Aby odpowiedzieć na to pytanie, cofnijmy się o kilkanaście lat wstecz. I wówczas kurs był lewicowy. I wówczas dążono do likwidacji większej własności na korzyść chłopów. Wyrazem dążeń stała się reforma rolna. Czy rzeczywiście przyniosła znaczne korzyści ludowi wiejskiemu? Chyba nie. A dlaczego? Dlatego, że ujęto ją negatywnie. Główną rzeczą była nie ilość małych gospodarstw, które ma się stworzyć, ale maximum posiadania.

Problem i dziś, niestety, ujęty został

Niemiecki baranek

Jeśli wierzyć wywiadowi Hitlera, ogłoszonemu w „Daily Mail“, to niema w Europie bardziej pokojowego i zgodliwego państwa, niż Trzecia Rzesza. Prostu baranek, którego źli sąsiedzi uważają niesłusznie za wilka. „Żądamy tylko od Europy — mówi Führer — by nasze obecne granice zostały utrzymane“. Nic więcej! Jednak w książce „Mein Kampf“ tenże sam Hitler pisał: „Celem naszej polityki zagranicznej jest ekspansja ku Wschodowi. I tylko zniszczenie Francji umożliwi naszą ekspansję“. Książki tej nie pozwolił Hitler wydać w języku francuskim, z angielskiego zaś wydania, zmniejszonego do jednej trzeciej, powyrzucał wszystkie ustępy, któreby mogły razić Anglików. Wydania w przeszło miljonie egzemplarzy, jest ta książka dalej biblią narodową współczesnych Niemiec. Odkąd jednak Führer stanął na czele państwa, przemawia językiem dyplomatów. „Mowa — pisał Talleyrand — służy na to, by ukrywać myśli“. Zasada ta stosowana była już przed nim przez Fryderyka II, później przez Bismarka, Stresemanna — i zawsze z powodzeniem. Dzisiaj postępuje się nią Hitler. Chodzi o uspienie czujności przeciwnika.

Hitler nie chce atakować Austrii. „Nie możemy jednak przeszkodzić Austriakom, — mówi — jeżeli pragną przywrócić dawny swój związek z Niemca-

mi“. Oczywiście! I w tym celu Hitler stworzył w Bawarii 8 tysięczny legion austriackich emigrantów, utrzymywanych z budżetu Rzeszy, w tym celu każe prowadzić w radio monachijskiem propagandę antyaustriacką, w tym celu uzbraja terrorystów w Austrii! Wszystko w tym celu, by „nie przeszkodzić Austriakom“ w powrocie do Niemiec!

Kapitałnym jest ustęp, w którym Führer domaga się swobodnych wyborów Austrii. Dyktatorzy są zawsze zwolennikami swobody — u swoich sąsiadów...

Anglicy, do których Hitler się zwraca, mało są wrażliwi na wymowę słów. Wola cyfry. I kiedy w tych dniach przeczytali cyfry budżetu wojennego Niemiec, postanowili zwiększyć swą flotę powietrzną o 41 eskadr i wydać na to w 4 latach 20 milj. funtów. Nie wiemy, czy Hitler nauczył się na tyle po angielsku, by mówić do dziennikarza z „Daily Mail“ językiem Szekspira. Jeśli tak, to Anglicy, którzy czytali „Fausta“, mają napewno w pamięci słowa Goethego: „Sie lispeln english, wenn sie lügen“ (szepce się po angielsku, gdy się kłamie). Nie zawsze oczywiście, nie zawsze. Ale angielszczyźnie Hitlera trzeba ufać jeszcze mniej, niż angielszczyźnie Wilhelma II. Lepiej ufać cyfrom: te nie kłamają. J. M.

WŁADYSŁAW TARNAWSKI

Pogrom w Algierze

Wystarczyło, by żydowski krawiec wojskowy, nazywający się jakby na ironię, Kaliffa, ulżył sobie w nagłej potrzebie przy murze algierskiego meczetu, i oto Arabowie dokonali momentalnie pogromu żydów w stolicy Algieru. Zginęło 25 żydów, ranionych jest około 100. Wiele domów żydowskich podpalone, wiele sklepów spłądowano. Dopiero czarne wojsko Senegalczyków przywróciło spokój.

Tak kochają żydów ich semicki bracia w Algierze. Pogromy urządzało tam już przy końcu XIX wieku, żydzi tamtejsi są bowiem przez Algierczyków — i to zarówno Arabów, jak i Francuzów — znienawidzeni z powodu lichwy i bezlitosnego wyzysku. Przecież słynny autor książki „La France Juive“ (Francja żydowska): Edward Drumont, piastował mandat poselski właśnie z Algieru. Obecnie z powodu judeizacji Palestyny, nienawiść ta w całym świecie arabskim doszła do napięcia, które każdej chwili może wyładować się pogromem. Żydzi algierscy cieszą się protekcją masonerii, loży Wielkiego Wschodu w Algierii są liczne i wpływowe. Jednak protekcja ta raczej im szkodzi, niż pomaga. Pewnielsze są bagnety Sene-

galczyków.

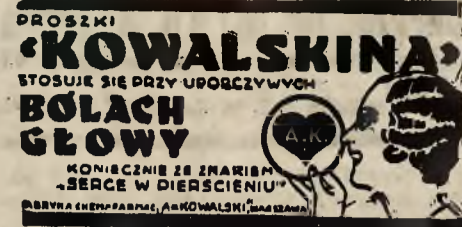
Gdyby u nas zamordowano 20 żydów w jednym dniu i jednym mieście. Strach pomyśleć! Przed rokiem były w Polsce starcia między młodzieżą narodową a żydami. Zginęło dwóch Polaków. Jakież krzyk powstał wówczas wśród żydów Zachodu. P. Motzkin wydał o tem, dla użytku Ligi Narodów i masonerii, specjalną grubą książkę. Poseł Torrès na mityngach paryskich piorunował na polski antysemityzm.

Nad żydami w świecie czuwają tajne moce. A jednak nie zdołały one przeszkodzić pogromowi w kraju, który znajduje się bezpośrednio pod ich wpływem. Znak czasu!

Podniecia

do nowych przedsięwzięć mogą być ogłoszenia „drobne“; czytamy je więc stale przed odłożeniem

„KURJERA“! 18939

Urywki z dnia

O sprawiedliwości w Ojczyźnie

Warszawski „Robotnik“ drukuje pismo Koła Stronnictwa Ludowego w Chicago, wystosowane do Rady organizacyjnej Polaków z zagranicy, z okazji odbywającego się właśnie światowego zjazdu Polaków.

W piśmie tem czytamy:

Pragnęlibyśmy aby zebrani delegaci odczuli nieszczęśliwe połączenie uchodźców i więźniów procesu brzeskiego i łaskawie zabrali głos o przywrócenie im praw obywatelskich. **Pragnęlibyśmy gorąco aby w naszej Polsce nikt nie czuł się pokrzywdzonym**, aby uczucia równości, braterstwa były dla wszystkich podniecia do wysiłków o wielką, połączoną a przede wszystkim sprawiedliwą Polskę.

Nie wiemy, czy to pismo odczytano na pierwszym posiedzeniu Rady Organizacyjnej Polaków z zagranicy. W każdym razie świadczy ono o tem, że nasi zagraniczni rodacy interesują się szczerze i serdecznie całością życia niepodległej Polski.

Polskie śmieszności w oczach naszych zagranicznych rodaków

Wspomniany już „Robotnik“ umieszcza również feleton-wywiad z polskimi gośćmi z zagranicy, którzy otwarcie i szczerze powiedzieli, co ich w Polsce razi w dziedzinie życia powszedniego:

— Kto to jest ten minister? — pyta pewien Polak, przybyły z Ameryki, wskazując na pana, którego wszyscy „starokrajowcy“ tytułują ministrem.

I otrzymuje wyjaśnienie, że ten pan był w roku 1920 przez dwa tygodnie wiceministrem.

Chywałek Ameryki otwiera szeroko oczy.

Po raz drugi otwiera oczy, gdy na dziesięciu Polaków tutejszych ma pięciu w jakichś mundurach, o których wie, że to nie są wojskowe, ale nie wie — jakie, a z pośród tych dziesięciu tylko jeden nie jest obwieszony blaskiem, orderami, medalami.

— Czy są w starym kraju — pyta złośliwie Polak z Francji — Polacy, niezasiadli?

— A proszę mi powiedzieć — zapytuje amerykański dziennikarz — od którego roku życia całuje się kobiety w rączkę? Bo myśmy już widzieli młode, kilkunastoletnie panienki obcałowywane po rączkach i to nietylko na balu lub na przyjęciu towarzyskiem lecz także w biurach, w sklepach, w tramwajach. Przecież to i nieładnie i niezdrowo i śmiesznie.

Mieszkańcy „starego kraju“ powinni wziąć sobie do serca te uwagi. Podyktowane one zostały przez bliskich nam i kochających nas rodaków, którzy chcieliby widzieć w Polsce kraj idealny bez wad i skaz.

Czego my chcemy od Żydów?

Prof. Rybarski napisał w „Gazecie Warszawskiej“ o naszych wewnętrznych stosunkach. Konkluzja tego artykułu jest następująca:

Niema obowiązków bez praw, jak niema praw bez obowiązków. Nie można wychwalać cnót społecznych narodu, apelować doń często do jego ofiarności, a wkrótce potem — nie pozwolić jakiemuś miastu wybrać swojego burmistrza. Każda jednostronność w stosunkach społeczno-politycznych nie może zbyt długo się utrzymać. A już nie okazać się trwałą sprzeczność między tem, czego się od narodu wymaga, a tem co mu się daje.

Na to odezwał się żydowski „Nasz Przegląd“:

Endecja w porywie opozycyjnym często zapomina o swej własnej ideologii i posługuje się argumentami, które innym razem uznaje za „masonsko-żydowskie“. Tak się stało i w artykule

Operator Dr. Grod Branko

rozpoczął praktykę prywatną i przyjmuje od
2 — 3 i od 5 — 6.
Lwów, Kempiana 3. I. p. Tel. 88-60. 23771

p. Rybarskiego pod tyt. „Przymus i dobro wola”. Autor wywodzi, że podobnie jak niema obowiązków bez praw, tak niema również praw bez obowiązków, i że nie można żądać od całego społeczeństwa równych obowiązków, dając prawa tylko uprzywilejowanym. Pięknie, niema poprostu nie słuszniejszego. **Ale czy to nie obala całej ideologii nacjonalistycznej? Endecja, żądając od obcoplemieńców równych obowiązków, nie chce ich obdarzać równymi prawami.**

Otoż wcale nie obala. Przedewszystkiem poco mówić delikatnie o jakichś abstrakcyjnych obcoplemieńcach. Chodzi nam o całkiem realnych Żydów. A potem my nietylko chcemy odebrać Żydom prawa, lecz także nie chcemy nakładać na nich żadnych obowiązków.

My chcemy tylko, żeby oni rozstali się z nami, żeby zechcieli opuścić Polskę. Dopóki zaś u nas mieszkają, niech nie wciskają się nachalnie do naszej wspólnoty narodowej, a za prawo i fakt życia, wolności, mienia muszą dochować minimum wierności i lojalności Polsce.

Czy rząd upaństwowił zawodowe związki pracownicze?

Cytowaliśmy już przed paru dniami dotyczący tej sprawy artykuł socjalistycznego działacza Kwapińskiego. Nawiązywał on do znanych słów Prof. Korzłowskiego i wzywał do zachowania wolności stowarzyszenia się w związkach zawodowych. Odpowiednie uchwały powzięła również socjalistyczna Komisja Centralna Związków Zawodowych.

W sprawie tej zabrał teraz głos warszawski „Kurjer Poranny”, który jest zwykłym heroldem i zapowiedczym we wszelkich poczynaniach sanacji na terenie społecznym. Czytamy tam o dzisiejszych stosunkach w związkach zawodowych:

Nie walka, ale protekcja stała się zasadą osiągnięcia zdobyczy robotniczych. Nie solidarność, ale szukanie na własną rękę dróg korzystnych, stało się zasadą ruchu robotniczego. Każda próba samodzielnego wystąpienia zostaje w jednej chwili tknięta paralizem strachu przed ewentualnością wyzyskania jej przez inną organizację partyjną. Wiadomo wszystkim, że w urzędach władz administracyjnych zbiegają się ścieżki wzajemnych oskarżeń, tem donosi się szepem o zamierzaniach własnych i przeciwnika.

„Kurjer Poranny” nic nie mówi o tem, kto taki miły stan w związkach zawodowych wytworzył. Ale posuchałmy zamierzeń i zapowiedzi „Kurjera Porannego”:

Nic więc dziwnego, że w tem położeniu musimy szukać drogi ukręcenia warcholstwa i że pojawia się myśl o wydaniu obowiązujących zarządzeń, nic dziwnego, że sprawę tę chcą ująć w swe ręce czynnik, które mogą być decydującymi, a które są za strukturę dzisiejszego społeczeństwa odpowiedzialne.

Inne słowo związki zawodowe byłby upaństwowione. Byłby to ostatni gwóźdź do trumny PPS-owej. Nie wiadomo, czy „Kurjer Poranny” jest upoważniony do takiej interpretacji słów premiera, choć ogólnie wiadomo, że w sanacji istnieje silna grupa lewicowa, dążąca do likwidacji i wchłonięcia w siebie i Partii socjalistycznej i Stronnictwa Ludowego.

Ta grupa jest w tej chwili w sanacji najruchliwsza. R.

—0—

Podziękowanie

Wszystkim, którzy oddali ostatnią posługę tragicznie zmarłemu ś.p. Sośnickiemu Józefowi, a w szczególności JWP. Prezesowi Dyr. Kol. Inż. Łągunie, ks. Dr. Prof. Czesnakowi, Janinie SzczaWińskiej, Drowi Kaszubińskiemu i Starostwu przemyskiemu składa tę drogą serdeczne podziękowanie.

Rodzina.

„Rozbrojona” Europa w 20 lat po wojnie

Jeden z tygodników paryskich podaje interesujące zestawienie, jak przedstawiał się stan zbrojeń i budżety wojskowe wszystkich większych państw w roku 1913, a jak wyglądał po latach dwudziestu, w r. 1933.

Przytaczamy kilka cyfr najbardziej charakterystycznych.

I tak

budżety wojskowe

wykazują wszędzie olbrzymią zwyżkę, największą stosunkowo w Japonii (1.333 milj. franków w złocie wobec 537 milj. w roku 1913) oraz we Włoszech (1.683 milj., wobec 737 milj. w r. 1913): Ale i w innych krajach skok jest ogromny: budżet Francji z 1.885 milj. w r. 1913 doszedł do 2.760 milj. fr. w roku 1933, Anglii z 1.925 milj. do 2.692 milj., Stanów Zjednocz. z 2.455 milj. do 3.600 milj. fr.

Budżet Niemiec wynoszący w roku 1913 2.570 milj. fr., spadł w r. 1933 do 850 milj. fr. — Cyfra ta jednak nie jest zupełnie miarodajną, obejmuje bowiem tylko zbrojenia jawne, w ramach postanowień traktatu wersalskiego.

Jakże wygląda obecnie

stan liczebny armii?

Podajemy kilka cyfr z roku 1933, przy czem w nawiasach zamieszczone są analogiczne cyfry z roku 1913 Francja 626.000 (613.000), Anglia 140.000 (186.000), Włochy 338.000 (304.000), Japonia 210.000 (250.000), Rosja 560.000 (1.200.000), Belgja 56.000 (44.000), Rumunia 259.000 (102.000), Serbia 185.000 (75.000), Niemcy 100.000 (850.000). Co do Niemiec, to cyfra ta nie obejmuje oczywiście żadnych formacji pomocniczych.

Kraina smutku płacze...

Wspomnienie tragicznych dni w ziemi Orkana

MSZANA DOLNA, w sierpniu

Przez cztery dni szukaliśmy na niebie słońca. A deszcz padał bez przerwy... Głr, co przedtem stały blisko, teraz niema. Utonęły w powodzi chmur i deszczu. Błędne oczy patrzyły na spienione, wściekłością targane fale Mszanki. Rzeka już nie szumi, ale ryczy złowrogo, wściekła się i klebi. Pod niebo rzuca na swych falach olbrzymie belki, wyrwane ziemi drzewa i gdzieś w Porębie, czy Niedźwie, dziu zabrany domowy sprzęt. Przed chwilą zniszczył most. Wykrzywiła go w kształt litery „S”, a potem w jednej sekundzie porwała w swe objęcia. Ludzie płaczą. Kobiety wieszają na zewnętrznych ścianach domów obrazy święte i modlą się głośnie. Zmóknięci ludzie przynoszą wiadomości. Krótkie, niedokładne, straszne: **We wsi Orkana zniszczone cztery domy.** Pod Luboniem — dzlewczyne porwał potok...

Na biednych ludzi padają strach. Patrzy na fale. Pod ich pokrywą tajemniczą jęczą miotane siłą prądu głazy. Wieczór idzie ponury. Wszystkie mosty w okolicy zerwane.

Stary gazda patrzy na rzekę. Kiwa głową **Nigdy takiej „harnej” wody** nie widział. Ludzie nie idą spać, czuwają... W najczarniejszą noc tego lata może przyjąć coś straszniejszego niż śmierć, coś, co prze naprzód bez pardonu, bez serca: **piekło wody.**

Nie można spać tej nocy... Rozwarte czeroko oczy szukają odrobiny światła. Rzeka wygrywa najstraszniejszą melodię żywiołów, szarpie posadami ziemi. W szyby kłuje bez przerwy deszcz... w stajniach ryczy bydło. Ludzie chodzą noc całą, rozmawiają, myślą o ratunku.

Renek drugiego dnia wygląda jak wieczór. Zmęczeni ludzie snują się jak cienie, nie mogą znaleźć kąta; wszędzie jest źle!

Rzeka zbliżyła się ku domom. Porywa coraz więcej drzew, unosi je z sobą. Naprzeciw nas stoi młyn. Rzeka wali wprost na niego. Bije w ściany pięściami kłód i głazów, trzęsie nim aż cały dygocce, gryzie go pianą fal...
Czy przetrzyma? Ludzie tam wewnątrz siedzą, i napewno płaczą, ale wyjść nie chcą.
Idziemy w dół rzeki.
Woda płynie osiedlami przez ogrody i domy. Letnicy uciekają z walizkami,

„paramilitarnych”. Podobnie rzecz ma się we Włoszech.

Największy, olbrzymi wręcz rozwój wykazuje

lotnictwo wojskowe.

którego zawiązki powstały dopiero w okresie wojny światowej. W roku 1914 posiadały Niemcy 258, Francja 156, Anglia 63 samoloty.

Natomiast w roku 1933 liczba samolotów wojskowych wzrosła: we Francji do 2286, w Anglii do 1434 sztuk; inne państwa posiadały w roku 1933: Stany Zjednoczone 2.367, Japonia 838, Sowiety 750, Polska 700, Rumunia 773, Jugosławia 568, Czechosłowacja 546 samolotów. Co się tyczy Niemiec, którym traktat wersalski zabronił posiadania i fabrykacji samolotów wojskowych, niema żadnych oficjalnych danych. Znaną natomiast rzeczą jest olbrzymi rozwój niem. lotnictwa cywilnego, które niemal każdej chwili może być przystosowane do potrzeb militarnych.

Rzeczywistą redukcję zbrojeń zanotować można jedynie

we flotach wojennych

państw europejskich. Ogólny tonaż okrętów wojennych spadł w Anglii z 2.438.870 ton w r. 1913 do 1.306.742 ton w r. 1933, we Francji z 755.148 ton do 525.600 ton, we Włoszech z 423.800 do 267.540 ton, i w Niemczech wreszcie z 990 tysięcy do 125.780 ton.

Powiększyły natomiast znacznie swój tonaż: Stany Zjednoczone (1.202.680 ton wobec 893.130 ton w roku 1913) i Japonia (827.070 ton wobec 549.840 ton).

ZA NAJLEPSZY UZNANY

KREM DO GOLENIA

WIELKA ZŁOTA 2. JSTE S. STEMPNIOWICZ-POZNAN

A słońce patrzy na to i całuje nieszczęśliwą ziemię ciepłem swych promieni.
Powódź odeszła...
Kraina smutku teraz płacze.

JULJAN SZYNALEK

„Ukrainko” - niemieckie bajki

Lwowskie „Dilo” wydrukowało onegdaj artykuł wstępny z powodu 20-jej rocznicy wybuchu wojny światowej. Artykuł ten utrzymany jest w tonie wyraźnie filoniemieckim. Autor notuje zdarczenia poprzedzające wybuch wojny wysuwając na plan pierwszy wszystko to, co może świadczyć o dążeniu do wojny nie Niemiec, lecz Francji, Anglii i Rosji... Ostatecznie zresztą można uznać i taki punkt widzenia pod warunkiem zwłaszcza rozumnego uzasadnienia swoich poglądów i bezstronnego rozważenia wszelkich okoliczności, mogących oświetlić początek wojny światowej...

Tymczasem czytamy w „Dile”:

„Kiedy austro-węgierski rząd w ultimatum z 23 lipca 1913 r. zarządził od Serbji dopuszczenia na serbskie terytorjum austriackiej komisji w celu przeprowadzenia śledztwa, (a dzisiaj wiemy, iż zabójstwo Franciszka Ferdynanda rzeczywiście zorganizowane zostało w Białogrodzie) Serbja za namową Rosji żadną nie to odrzuciła”.

Nie wdając się w przytaczanie szczegółów, należy stwierdzić, że żądania Austrii były najzupełniej nieuzasadnione. Czyż np. mogłaby Polska dopuścić na swoje terytorjum komisję śledczą Sowiętów po zabójstwie ich przedstawiciela poła Wojkowa? A trzeba dodać, że sprawcy zabójstwa sarajewskiego odrazu znaleźli się w rękach austriackiej służby śledczej.

Czytamy dalej w „Dile” jeszcze coś lepszego:

„Tego samego dnia (po wypowiedzeniu wojny przez Niemcy, Rosji — przyp. Kur.) mobilizuje też Francja, która — na pytanie niemieckiego ambasadora, czy zachowa neutralność w niemiecko-rosyjskim konflikcie — odpowiada, że postępować będzie w myśl swoich interesów. **A gdy ponadto francuskie samoloty napadły na niemieckie terytorjum, 3-go sierpnia Niemcy wypowiadają wojnę Francji.**”

A więc jednak niemieckie samoloty napadły na Niemcy? My bowiem sądziliśmy, że to historia w rodzaju stynnej depeszy emskiej, napadu faszystów na Sulejówek, podpalenia Reichstagu i tylu innych bajek. Nietylko my tak błądzimy. Opinia całego świata sądzi tak samo. A może „Dilo” ma jakieś dokumenty dotyczący nie opublikowane, może przechowywane we Lwowie jakieś rewerlacyjne dossier o przelocie francuskich lotników nad Norymbergą?

O złamaniu traktatu neutralności Belgji pisze „Dilo” w sposób rozbijający prosty:

„Zgodnie ze swoim strategicznym planem niemieckie wojska przekroczyły 4-go sierpnia granicę belgijską. Tekst ten wywołał natychmiastową interwencję Anglii...”

I ani słowa w całym artykule o oporze Niemiec i zachęcaniej przez nie Austrii wobec usiłowań medjacyjnych Anglii, o cofnięciu francuskich wojsk o 10 km od granicy wbrew wszelkim planom strategicznym, o przygotowaniu niemieckiemu żądaniu wydania jako zastawu francuskiej neutralności twierdzy Toul i Verdun i o całym szeregu innych faktów świadczących o upartej woli Niemiec wywołania wojny.

W POCIĄGU NAJMILE!

spędzisz czas, czytając ciekawe dzienniki i czasopisma

Z kraju od korespondentów „Kurjera”

Kronika warszawska

MŁOZIEŻ Z NIEMIEC W POLSCE. Staraniem Towarzystwa Pomocy Dzieciom i Młodzieży Polskiej w Niemczech przyjechała do Warszawy na II Zjazd Polaków z Zagranicy młodzież polska z Westfalii w liczbie 56 osób, studenci z Berlina w liczbie 20 osób, oraz 12 uczniów gimnazjalnych z Westfalii. Młodzież gimnazjalna i studencka z Niemiec pozostanie w Warszawie do 8 bm, po czym akademicy wyjadą na kolonie Towarzystwa Pomocy Dzieciom i Młodzieży Polskiej w Niemczech w Tupadłach pod Hallerowem, zaś uczniowie z Westfalii zostaną ulokowani na kolonjach Towarzystwa w Rabce i Wągrowcu. Pobyt młodzieży na kolonjach potrwa 4 tygodnie.

Również z okazji II Zjazdu Polaków z Zagranicy przebywa w Warszawie grupa 30-ciu uczniów gimnazjum polskiego w Bytomiu.

Kronika przemyska

Piękna uroczystość narodowa pod Przemyślem

Za Krasiczynem znajduje się przepiękna wieś Rokszyce, która otoczona zewsząd osadami ruskimi, zaczęła się w gwałtownym tempie wynaradawiać. Na szczęście jednak znalazł się człowiek, który wieś tę napowrót oddał Polsce. Z groszowych datków, z pomocy ofiarnych obywateli, wznosił zasłużony i wypróbowany działacz narodowy p. Wojciech Batko, emerytowany radca skarbu okazały dom ludowy, który jest obecnie na wykończeniu. Podobnie, jak w roku ubiegłym zorganizowała Narod. Org. Kobiet w tej odradzającej się wiosce, półkolonię pod kierown. pny Stankiewiczówny ze Lwowa. W niedzielę 5 bm. odbyło się uroczyste zamknięcie półkolonii, połączone z uroczystościami w domu Polskim O godz. 10 rano ks. Jaskiewicz z Krasiczyna odprawił sumę, a popołudniu dziatwa odegrała bardzo udatnie parę sztuk. Tę część uroczystości dokonał pięknym przemówieniem wieśniak p. Steinmetz z kolei odbył się festyn, a potem zabawa taneczna. Prócz tłumów włościan zjawili się na tej krzepiącej uroczystości przew. NOK p. Drużbacka, dobrodziej Rokszyce pp. Batkowie, przew. Stron. Narod. mgr. Bilan z delegacją, inż. Batko i wiele inteligencji z Krasiczyna i Przemyśla. Odyby każda wioska powiatu przemyskiego, pozyskała podobnych opiekunów, jak Rokszyce, moglibyśmy być o polskość i narodowe przekonania ludu wiejskiego zupełnie spokojni.

Z ŻYCIA TOWARZYSKIEGO. 4 bm. odbył się w kościele XX. Salezjanów ślub referendarza Starostwa mgr. Bolesława Biłogana z profesorką gimn. P. P. Benedyktynkę p. Heleną Dutkiewiczówną.

LIKwidACJA. Po rocznej vegetacji została zlikwidowane biuro dzienników „Jabłońskiego”. Obecnie taki sam sklep otwiera w tym samym lokalu p. Kochański.

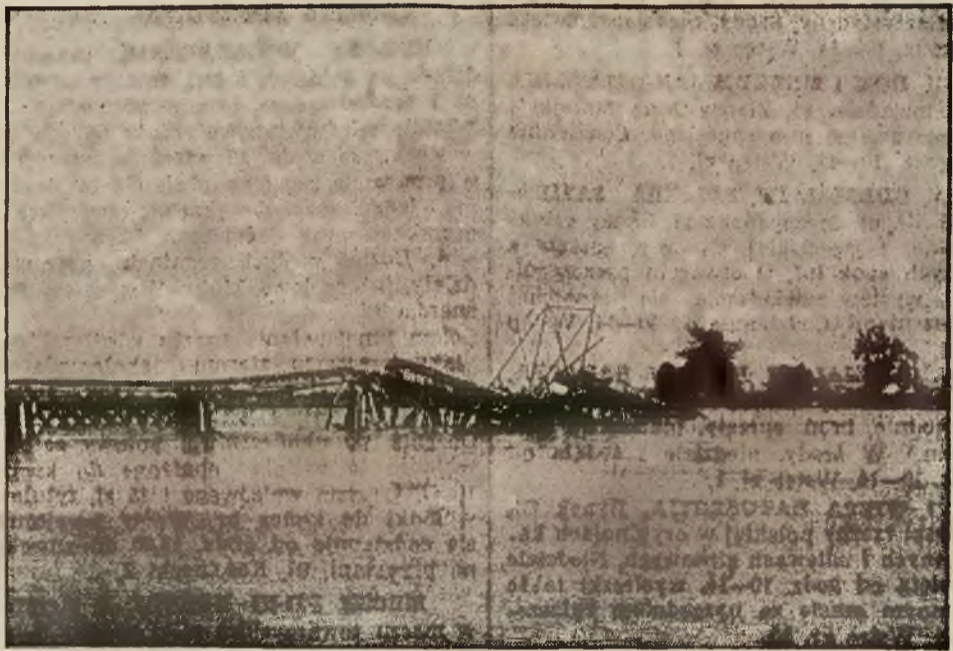
Z ŻALOBNEJ KARTY. We wtorek 7-go bm. odbył się przy licznych udziałach przemyskiego obywatelstwa pogrzeb śp. Bronisława Lubicz **Czyńskiego**, jednego z najpoważniejszych mieszczan. Śp. Czyński przeżył 78 lat. W młodych latach należał do znanych działaczy patriotycznych. Osierocił m. i. syna Konrada, profesora muzyki i działacza narodowego.

OFIARY SANU. 4 bm. podczas pławienia koni w Sanie utonął jeden z żołnierzy 22 p. a. l. Zwłok nie wydobyto, jak również nie ustalono jeszcze tożsamości denata. — Cudem tylko uniknął śmierci urzędnik bankowy ze Lwowa, Władysław Dyjak. Przejeżdżając przez Przemyśl, postanowił zażyć w Sanie kąpiel. Trafił jednak na głębię i zaczął tonąć. Uratowano go dopiero po dużych wysiłkach.

Echa powodzi w Małopolsce Zachodniej

Naprawa 30-metrowej wyrwy pod Białolinami na linii kolejowej. Kraków — Lwów.

Most kolejowy pod Krakowem zniszczony powodzią.

Usuwanie śladu ducha germańskiego w zamku poznańskim

Zamek w Poznaniu, będący w części rezydencją Prezydenta Rzeczypospolitej, w części zaś oddany do użytku Uniwersytetowi, zwraca uwagę każdego, kto przybywa do serca Wielkopolski. Wybudowany za czasów Wilhelma II, i ostatniego, uległ od czasu odzyskania niepodległości przez Polskę wielu przeróbkom wewnętrznym, które zatarły w znacznej mierze polski wrogię polskości, a ponadto jakże bardzo pretensjonalnej kultury germańskiej. Przedewszystkiem **znikły orły i napisy niemieckie.** Usunięto figury alegoryczne o wrogiem dla nas znaczeniu oraz **biusty i posągi gnieblichci słowiańszczyzny, jak Gerona, Henryka Ptasznika i Władysława Śląskiego.** Usunięto dalej **falszywą romańszczyznę w gipsaturach, niezliczone falsyfikaty stylu i smaku w rodzaju cementowych sarkofagów romańskich, chrzcielnic z wapna hydraulicznego,**

świeczników, naśladowujących warowne grody sędziowicze, wreszcie takie wykolejenia artystyczne jak wymalowane na ścianach sal pretensjonalne, teatralnie fałdowane draperje romańskie. Usunięto wreszcie wszystkie te niby stylowe meble **bardzo brzydkie i bardzo pretensjonalne.**

Z ponurych komnat wypędzono szczęśliwie koszarową atmosferę pruską. Tron cesarski zastąpiono starym fotelem kurdybanowym. Obrazy cesarzy i kurfürstów zastąpiono portretami polskich wojewódów i kasztelanów. Ponadto znalazło się w salach wiele innych cennych obrazów polskich. Biusty gipsowe zastąpiono popiersiami **Sobieskiego i Kościuszki.**

Urządzono szereg salonów recepcyjnych dla Głowy Państwa, w sposób odbiegający skrajnie od gustu, jaki tam przedtem panował.

Kronika skolska

Napad na narodowców

W piątek, 3 bm., wieczorem na przechodzącego ulicą w towarzystwie dwu kobiet studenta UJK p. W. napadła grupa „strzelców”, zaopatrzona w pałki gumowe i laski. Napadnięty narodowiec, mimo liczebnej przewagi napastników, odpiął ataki, od których ostatecznie uwolnił go przechodnie.

Niewątpliwie odpowiednie czynnik zechcą zająć się warunkami bezpieczeństwa w Skolem, które pretenduje do miana letniska. Napad na bawiącego na ferjach studenta — narodowca jest złą propagandą tej pięknej miejscowości.

ści. Bo chyba nawet „strzelcy” skolscy nie wierzą w to, że wystarczy pobić narodowca i grozić tem samem jego koleżance, aby przestali oni i inni być narodowcami.

Więc jak, panowie „strzelcy”?

Kronika stanisławowska

SPORTOWCY W AKCJI PRZECIWPowodziowej. 12 bm. odbędą się zawody lekkoatletyczne, zorganizowane przez sekcję sportową klubu policyjnego, w których udział wezmą najlepsi zawodnicy stanisławowscy, oraz zawody piłkarskie między Reverą a Hakoahem. Dość na powodzia.

ZNIŻKOWE KARNETY DLA CZŁONKÓW L. O. P. P. Zarząd Wojew. Okręgu

GALMANIN
KARPINSKIEGO

zapobiega
poceniu się
i odparzaniu
ciała

LOPP, komunikuje, że są w Okręgu do nabycia dla członków LOPP, żółte karnety na święto Warszawy w cenie 16 zł., które można nabywać w Wojew. Ok. LOPP, w Dyrekcji Kol.

SESJA MAGISTRATU. 30 lipca br. odbyła się sesja magistratu na której załatwiono szereg spraw gospodarczych, między in. postanowiono obniżyć czynsz w miejskich domach mieszkalnych przy ul. Siemiradzkiego. Uchwalono przedłożyć radzie miejskiej wniosek o darowiznę trzech dzwonów ze starego ratusza ko. ści. J. im. Chrystusa, w dzielnicy Górka, oraz uchwalono przedłożyć wniosek radzie miejskiej o ofiarowanie 15 000 zł. na rzecz powodzi.

CIEKAWY WYPADEK ŚMIERCI Z PO. WODU HIPOCHONDRJI. J. Żurawiecki, 1. 54, z zaw. betoniarz, obawiał się śmierci, i stał się prześladowany myślą o tem, że **lada chwila może umrzeć.** Z tego też powodu, zdrowy dotychczas, zaczął chorować. Stan hipochondrii w jakim się Żurawiecki ostatnio znajdował, odżywiający się do tego tylko chlebem i solą, **spowodował w końcu jego śmierć.** Biedny człowiek wskutek manji prześladowczej oraz skąpego odżywiania się sam doprowadził do przedwczesnej śmierci.

Kronika śląska

Licytacja mebli księcia Pszczyńskiego

W ubiegłym tygodniu miała się odbyć licytacja węgla na hałdach, należących do p. von Plessa. Licytacja, jak pisaliśmy, została jednak wstrzymana, natomiast w dn. 10 bm. z polecenia urzędu skarbowego odbędzie się na zamku w Pszczyźnie licytacja mebli i urządzenia pałacowego. Taka sama licytacja odbędzie się w tymże dniu na drugim zamku p. von Plessa w Promnicy; ponadto podlegają licytacji zapasy drzewa na kilku tartakach w powiecie pszczyńskim.

WIELKI POŻAR W ZAWIERCIU.

6 bm. koło godz. 18-tej wiecz. wybuchł pożar w fabryce szkła Reich w Zawierciu. Spłonęły całkowicie magazyny i przylegające szopy. Akcja ratunkowa wskutek wiatru była bardzo utrudniona. W gaszeniu wzięło udział kilka oddziałów straży ogniowej ze wszystkich okolicznych miejscowości. Straty są dość znaczne. Ofiar w ludziach nie było.

Kronika łuska

SPROSTOWANIE W związku z notatką zamieszczoną w nrze 206 „Kurjera” z 29 lipca 1934 a tycającą Związku Strzeleckiego w Tłustem, otrzymaliśmy sprostowanie, które — jakkolwiek nie odpowiada wymogom ustawy prasowej — zamieszczamy w całości:

„Nieprawdą jest jakoby oddział żeński Związku Strzeleckiego w Tłustem posiadał wspólną świetlicę z oddziałem męskim Z. S., natomiast prawdą jest, że świetlica ta była jedynie przez kilka dni czynna także dla oddziału żeńskiego Z. S. podczas wykładów wzgl. odczytów.

Nieprawdą jest, jakoby Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet w Tłustem żądał rozwiązania oddziału żeńskiego Związku Strzeleckiego, natomiast prawdą jest, że Związek P. O. K. w Tłustem interesuje się oddziałem żeńskim Z. S. i z nim współpracuje we wszystkich kierunkach. prezeska Z. P. O. K. Luczyńska Antonina, sekretarka Z. P. O. K. Chmielewska Zofja, prezeska Z. S. Oddz. żeńskiego: Michałina Huczyńska, — sekretarka Z. S. Oddz. żeńskiego: Marja Partykowa.

Ze swej strony dodajemy, że informacje nasze pochodzą z najzupełniej wiarygodnego źródła.

CO DZIEJE SIĘ? KRONIKA KRAKOWSKA

8 SIERPNIA Wsch. sl. 3 g. 54 m. Zach. sl. 19 g. 19 m. Sroda Emiljana Czwartek Romana

Polskie linje lotnicze „LOT” podaja do laskawej wiadomosci, ze z powodu duzej frekwencji na linii LWOW KRAKOW i z powrotem uruchamiaja sz...

Objazd pociagow z Krakowa Do Warszawy przez Czestochowe: 0,45 (kursuje od 15 maja do 6 pazdziernika)...

NOCNE DYZURY LEKARW dnia 8-go sierpnia: Dr. Blassberg Maksym, Starowislana 18, tel. 104-57...

REPERTUAR KINOTEATROW ADRIA: „Ordynans”. MUZEUM: nieczynne. ATLANTIC: „Testament dr. Mabuza”...

WLAMANIE DO SKLEPU. Stempel Sara, zam. przy ul. Krakowskiej 13 doniosla organom P. P. ze w nocy z 4 na 5 bm. nieznanymi sprawcy dostali sie przez wybite dziury w scianie od strony podworza do jej sklepu...

Co zwiedzac w Krakowie ZABYTKI — MUZEA — WYSTAWY MUZEUM NARODOWE I. GALERIA SZTUKI WSPOLCZESNEJ zamkniete az do odwołania...

Muzeum Etnograficzne, Wawel 7, codziennie od godz. 10—13. Wstep gr. 50. Muzeum Archeologiczne P.A.U., ul. Slawkowska 17, codziennie od godz. 10 do 13...

KOMUNIKATY PIELGRZYMKĘ DO CZĘSTOCHOWY organizuje Arcybractwo Anielów Stróżów, przy kościele św. Michała. Pielgrzymka ma zebrać się w kościele św. Michała 11-go sierpnia 1934 r...

godz. 21,15 Stefanja Leśniak, służąca, zam. przy ul. Kopernika 8, znalazła pod strychem tego domu porzucone dziecko pici męskiej, liczące około 3 miesiące...

przez Chabówkę do Krynicy i z powrotem, a mianowicie: pociąg odjeżdżający z Krakowa o godzinie 9,40 i pociąg z Krynicy o godzinie 9,54.

Audycje radiostacji krakowskiej Sroda dnia 8-go sierpnia 1934 r. 6,30—7,25 Aud. poranna z Warszawy. 7,25 Pogadanka dla paní: „Soja i jej zastosowanie w gospodarstwie domowym”...

Przemyskle wiadomosci diecezjalne Konkurs na probostwa w Dylagowej: Nowosielcach Kozickich rozpisano z terminem do konca lipca br. Zmarli: dnia 25 maja 1934 w Lezajsku X. Michal Kuczek, emeryt, w 79 r. zycia...

Kurs policyjny w Mostach Wielkich (t) Jak sie dowiadujemy we wrzesniu br. rozpocznie sie najblizszy kurs szkolny w Mostach Wielkich, na który przedewszystkiem powolani zostana szeregowi sluzby sledczej.

Bezrobotni narodowcy wszelkich zawodow (pracownicy umyslowni, rzemieślnicy, robotnicy i t. d.) zwracaja sie do spolecznostwa z prośba o prace

Nowy rozklad jazdy autobusowej Polski Związek Turystyczny w Krakowie komunikuje, ze rozklad jazdy autobusow PKP, w srodku krakowskim i w rejonie turystycznym ulegl czesciowej zmianie...

Promienie słońca przetworzone w żarówkę elektryczną

Jednym z problemów, nad rozwiązaniem którego głowią się już oddawna najęźsi technicy, inżynierowie i wynalazcy, jest możliwość praktycznego zużycowania tej olbrzymiej ilości światła i ciepła, jakie zsyła nam słońce.

„Nabić w butelkę” te promienie, gromadzić je w jakimś akumulatorze, — a następnie używać ich w miarę potrzeby do oświetlenia, — tak oto wyglądały utopijne — jak dotychczas — marzenia, realizowane jedynie w fantastycznych powieściach.

Technika współczesna poszła inną, praktyczniejszą drogą: narazie szło o skonstruowanie motorów słonecznych, a więc czerpiących swą energię bezpośrednio z tego potężnego źródła światła, jakim jest słońce. Zgłaszano na podobne motory setki patentów; motory funkcjonowały nawet sprawnie, ale okazały się w kalkulacji zupełnie nie rentowne.

Skolei rzucono się do prób „magazynowania” światła i ciepła słonecznego w specjalnych aparatach, będących rodzajem akumulatorów. I na tem polu osiągnięto wyniki, teoretycznie zupeł-

nie zadowalające, ale nie mające żadnej praktycznej wartości.

Aż wreszcie trafiono — jak się zdaje — na właściwą drogę: pewne specjalne aliaże metalów naświetla się przez czas dłuższy promieniami słonecznymi, pod wpływem których następują zasadnicze zmiany w składzie tych metali, pociągające za sobą wyzwolenie się elektronów. Dzięki temu wytwarza się pewien prąd elektryczny, dający się praktycznie wykorzystać.

Niedawno właśnie inżynier amerykański James Queddin demonstrował wobec zaproszonych gości w laboratorjum elektrotechnicznym w Shenectady (koło N. Jorku) mały aparat, wielkości pudełka z cygar, — zapamiętać którego „łapał” promienie słoneczne, by przetworzyć je następnie w energię elektryczną. Zwyczajną żarówką, połączoną z tym tajemniczym aparatem świeciła jasno przez szereg godzin!

O ile cała cała ta wiadomość nie jest „bluffem” amerykańskich dzienników, — wynalazek inż. Queddina otwierałby nową erę w historii techniki.

TANIE WYCIECZKI WYPOCZYWKOWE NAD ADRIATYK!

2 i 4-tygodniowe 1349

Odjazd: 4 i 15 każdego miesiąca
CENA OD zł. 495.—

Zapisy i informacje: P. B. P.
„FRANCOPOL”, Warszawa, Ma-
rowska 9. Tel. 206-73 i 286-30

wzrosła o 82 proc., studentek zaś o 310 proc. W r. 1913 przypadało 79 osób studujących na wyższych uczelniach na każde 100.000 mieszkańców, w 1933 r. — 121 osób.

Największy kontyngent studentów dostarczają prowincje rolnicze Italii, gdzie odczuwa się brak fachowców.

Kronika kulturalna

Teatry stałe i objazdowe w Polsce

Jak wynika z ostatnich obliczeń, w roku ubiegłym było w Polsce 88 teatrów w tem 57 teatrów stałych i 31 objazdowych. Z ogólnej liczby teatrów, na operę i operetkę przypadało 3 teatry, na dramat i komedię 31, na rewię 15, oraz na inne i mieszane 39 teatrów.

Warszawa posiadała 25 teatrów stałych, województwa centralne 8 stałych i 13 objazdowych, woj. wschodnie 6 stałych i 4 objazdowe, zachodnie 12 stałych i 1 objazdowy, oraz województwa południowe 6 stałych i 13 objazdowych teatrów.

Z ogólnej liczby teatrów w 55 przedstawienia odbywały się w języku polskim, w 6 w języku polskim i innych, w 3 w języku niemieckim, w 15 w języku żydowskim, oraz w 9 teatrach w języku ruskim.

Humor

W „ITALJI”

Do „Italji” wchodzi jakiś gość, siadł przy stoliku i zamawia „gazetę. Niezbyt uprzejmy pikolak przynosi mu zamówione pismo. Po chwili podchodzi doń kelner:

— Co dla pana? — pyta uprzejmie.

— Narazie nic... Dziękuję.

Kelner kłania się i odchodzi. Mija pół godziny. Gość ciągle siedzi przy pustym stole.

— Może pan teraz coś zamówić... — zwraca się doń ponownie kelner...

— Nie...

— Pan wybacz, ale u nas trzeba coś zamówić...

— Jaki pan jest niepraktyczny... — odpowiada gość. — Co pan będzie z tego miał, jak ja zamówię pół czarnej, za którą przecież i tak nie zapłacę!!!

ROZKOSZE OJCOSTWA

— Ostatniej nocy nie przymknałem nawet oka!

— Czy pan cierpi na bezsenność?

— Ja nie, ale moje dziecko...

OD WÓDKI...

Dwaj przyjaciele Modest i Tadzio spotkali się wczoraj wieczorem na Starem Mieście.

— Jak się masz, Tadziu!

— Jak się masz, Modziu! Ale mi dziwnie wyglądasz. Wydajesz mi się znacznie niższy...

— To od wódki...

— Jakiś od wódki? Co ty mówisz za głupstwa! Dlaczego od wódki?

— To ty jeszcze nie wiesz, że wódka człowieka poniża?...

MATEMATYKA

„Lekcja arytmetyki. Nauczyciel zadaje pytanie.

— Jeżeli dom ma pięć pięter, każde piętro składa się z dwudziestu schodów, to po ilu schodach trzeba wejść, żeby się dostać na piąte piętro?

Klasa milczy. Po chwili podnosi palec Wacek, najmniej pilny uczeń.

— Patrzcie dzieci! — mówi nauczyciel. — Wacek wiel Wacek, który się najgorzej uczy, a wie! Nis wstyd wam! No, mów, Waciu, mów! Po ilu schodach!

— Po wszystkich, panie profesor!

Pewien danser wpadł na dosyć oryginalny pomysł. Mianowicie w konkursie tańca uczestniczył z lalką naturalnej wielkości, wykonaną z bawełny. Z tą „uroczo uśmiechniętą” partnerką przelańczył 30 tysięcy kilometrów; okazała się ona partnerką rzeczywiście wytrzymałą i... lekką.

—

Heroizm japońskich marynarzy

Przed paru tygodniami zatonął mały japoński torpedowiec Tomotsuru wraz z całą załogą.

Kiedy obecnie wydobyto zatopiony torpedowiec, znaleziono na jego ścianach cały szereg krótkich napisów, narysowanych przez ludzi z załogi, na parę godzin przed nieuniknioną, a oczekiwaną śmiercią.

Iwao Hagiwara, marynarz, pisze:

„Wszyscy samuraje umierają z radością”.

Obok widnieje naskrobane niezgrabną ręką takie zdanie:

„Nadszedł moment, że mogę umrzeć za ojczyznę. Modlę się o szczęście i pomyślność Japonii...”

A starszy marynarz Watanabe pisze nad drzwiami magazynów z ryżem:

„Minało półtora godziny — jesteśmy wszyscy spokojni i w dobrym nastroju. Ani znaku ratunku... Ciało nasze już poświęciliśmy w służbie Jego Cesarskiej Wysokości. Umrzemy, jak mężczyznom przystoi...”

Napisy te, krótkie, proste, świadczą o niesłychanym heroizmie Japończyka, który z pogodą ducha idzie na pewną śmierć, w służbie ojczyzny i cesarza.

Skazanie szpiega

Stanisław Krauss, o którego procesie szpiegowskim donosiliśmy wczoraj obszernie, skazany został przez Trybunał paryski na 5 lat ciężkiego więzienia. Jest to najwyższy dopuszczalny w danym wypadku wymiar kary.

Z anegdot o Coty'm

Jak wiadomo, zmarły niedawno fabrykant perfum, Franc. Coty, przerzucił się następnie do polityki i był wydawcą kilku pism, między innymi „Ami du peuple”.

W imprezach tych stracił cały majątek — i nieraz członkowie redakcji czekali całymi miesiącami na swoje gaże.

Kiedy pewnego razu redaktor naczelny zwrócił się do Coty'ego, komunikując mu, że jeden z reporterów wspomina się energicznie o wypłać załogę gaży, Coty odpowiedział:

— Powiedz mu pan, że może być spokojny o swe pieniądze. Nie mogę mu wprowadzić wypłać, — ale za to podwyższam mu gażę.

Kraj bez prasy

Krajem bez prasy można nazwać bez zbytniej przesady Abisynję, w której ukazują się dwa pisma w języku koptyjskim, a mianowicie tygodnik:

Ostatnia zapewne fotografia zmarłego prezydenta Niemiec, Hindenburga, przedstawia go w chwili, gdy w dniu 6 lipca żegna odjeżdżającego z Neudeck króla Sjamu. Twarz feldmarszałka nosi widoczne ślady zmęczenia i przygnębienia.

„Aimre”, założony w 1902 r. oraz tygodnik „Brhanazalam”, założony w 1923 r.

Oba tygodniki ukazują się aż w... 500 egzemplarzach łącznie. Poza to wychodzi tu jeszcze „Courier d’Ethiopia” (francuski) w 600 egzemplarzach. Dla zagranicy przeznaczony jest tygodnik „Correspondance d’Ethiopia”, wychodzący jednak w Paryżu w ilości ok. 10.000 egzemplarzy.

Jak widzimy, Abisynja nie posiada więc prawie wcale prasy, gdyż tygodników wyżej wymienionych nie można uważać za normalne organy prasowe.

Muzeum fryzur

Jedynie w swoim rodzaju muzeum fryzur zostanie otwarte w Wiedniu. W muzeum zebrane będą fryzury ze wszystkich epok, poczynając od starożytnej Grecji i Rzymu, jak również wszystkie narzędzia, przybory, aparaty od najdawniejszych do najnowszych, którymi się posługuje sztuka fryzjerska.

Inicjatywę do założenia muzeum dał związek zawodowy fryzjerów austriackich i on też zajmuje się organizowaniem tej instytucji

Mężczyźni chorują częściej niż kobiety

Jak wynika z danych statystycznych urzędu statystycznego Rzeszy w r. 1933 zarejestrowano 740.000 chorych mężczyzn wobec 359.000 chorych kobiet. Kobiety w młodszym wieku ulegają częściej chorobom, ale poczynając od

35 lat stosunek zachorowań przesuwają się definitywnie na korzyść kobiet. Gdy na każdych 100 mężczyzn przypada 46 chorych, to na 100 kobiet — tylko 41.

Pocztowy pociąg powietrzny

W U. S. A. podjęto próby utrzymania stałej komunikacji pocztowej przy pomocy samolotów. Do tego celu przeznaczono samoloty silnikowe i szybowce. Jeden samolot silnikowy ma holować trzy szybowce. Szybowce mają być, w czasie lotu odczepiane i mają lądować w Filadelfji, Bałtimore i Waszyngtonie.

Szybowiec, który ma lądować w Waszyngtonie, powinien opaść na lotnisku obok Białego Domu. Jako pierwszy transport korespondencji ma on przewieźć tylko... 100 kg samych listów i telegramów. Jak widać poczta dość poważna.

Pierwszy powietrzny pociąg pocztowy wyruszy w tych dniach. Jest to próba wprowadzenia stałej tego rodzaju komunikacji pocztowej na wymienionej trasie.

Wzrost liczby studentów we Włoszech

Związki zawodowe w Italji wołają o wprowadzenie numerus clausus w poszczególnych zawodach, prasa zaś nawołuje do zaniechania wyższych studiów, jako nie dających gwarancji zdobycia pracy i zarobku w obecnych czasach.

A jednak młodzież włoska obojętnie wbrew wszystkiemu wypełnia coraz liczniej i gęściej amfiteatry wszechnic wioskich. Od r. 1913 liczba studentów

Ostatnie przygotowania do pogrzebu prezyd. Hindenburga

NEUDECK, 6. 8. (PAT). Dziś popołudniu Neudeck stało pod znakiem ostatnich przygotowań do rewii żałobnej. Ulicami przeszły oddziały wojskowe i kawalerja. Wieczorem eskadra samolotów przeleciała nad domem zmarłego prezydenta i zrzuciła bukiet ciemnych róż, zerwanych w parku przez wnuczków, zmarłego prezydenta.

O godz. 14.30 odleciał z Berlina do Kwidzyna płk. von Hindenburg z małżonką, oraz sekretarze stanu Meissner i Funk. Nieco później odlecieli samolotem z Berlina do Kwidzyna kancl. Hitler i min. Goering, którzy natychmiast po wylądowaniu w Kwidzynie udali się w dalszą drogę do Neudeck, celem wzięcia udziału w uroczystości żałobnej, która odbyła się o godz. 20.15. Na szosie, prowadzącej od Kwidzyna do Olsztynka ustawił się ogromny szpaler długości 100 km. Na szosie Kosielce-Neudeck ustawiły się formacje Reichswehry, które tworzyć mają kondukt żałobny.

NEUDECK, 6. 8. (PAT). Dziś wieczorem w ścisłym gronie rodziny Hindenburga odprawiono cichą mszę św., podczas której ze zwłokami prezydenta złożono na lawecce armatniej. Po obu stronach ustawiły się 2 honorowe bataliony garnizonu z Olsztynka. Przybycie trumny do Tannenberga nastąpi około godz. 5 rano.

W pogrzebie weźmie udział około 200.000 uczestników.

Nowa głodówka Gandhi'ego

LONDYN, 6. 8. (PAT). Mahatma Gandhi rozpoczyna jutro 7-dniową pokutę głodową, by w ten sposób wyrazić swoje potępienie wobec wypadków z 5. lipca, gdy jego zwolennicy w Ajmar w czasie akcji propagandowej Gandhiego na rzecz parjasów dopuścili się czynów przemocy w zajęciach z ortodoksyjnymi Hindusami z grupy t. zw. sanatanistów.

Śmierć znanej lotniczki

DAYTON (Stan Ohio), 6. 8. (PAT). Znana lotniczka amerykańska, Herrel Marshall uległa katastrofie lotniczej, ponosząc śmierć na miejscu. Marshall posiadała w swej karierze lotniczej dwa rekordy długości lotu bez lądowania dla kobiet.

Ucieczka zamachowca

WIEDEN, 6. 8. (PAT). Korespondent agencji Havasa donosi, że adwokat Waechter, którego wymieniano jako jednego z głównych organizatorów zamachu na pałac kanclerski w Wiedniu i którego aresztowanie zapowiadano w najbliższym czasie, zdołał uciec z Austrii, chroniąc się na terytorjum Rzeszy.

Balon niemiecki wylądował w Austrii

WIEDEN, 6. 8. (PAT). W miejscowości St. Peter w G. Austrii wylądował wczoraj wolny balon, pochodzący z Kolonii z załogą złożoną z 5 cywilnych lotników. Balon zmuszony był do lądowania wskutek pęknięcia powłoki. Dwa członkowie załogi w czasie lądowania odnieśli lekkie rany. Pozostali członkowie załogi po naprawieniu uszkodzenia wyruszyli w drogę do Niemiec. Według przeprowadzonych dochodzeń, lot balonu miał charakter ściśle sportowy.

10 lat za oszukiwanie na wadze

MOSKWA, 6. 8. (PAT). Ukazał się tu dekret o karach więzienia do lat 10-ciu za oszukiwanie kupujących na wadze, miarze i cenie towarów które to zjawisko przybrało masowy charakter w sowieckim handlu.

MOSKWA Minister spraw zagr. Litwy Łozoraitis opuścił wczoraj Moskwę, udając się do Kowna.

Podczas uroczystości pogrzebowych armje austriacka reprezentować będzie b. austri. min. obrony narodowej Schönborg-Hartenstein.

Jeden z najokazalszych placów Berlina. Vor dem Brandenburger Tor, przemianowany zostanie na Hindenburg-Platz.

Zniewaga meczetu przyczyną pogromu Żydów

PARYŻ, 6. 8. (PAT) Uzupełniając wiadomości o zajściach w Constantine w Algierze, donoszą: Zajścia wywołał drobny napozór wypadek. W ubiegłą sobotę zoi-nierz — Żyd, Eljasz Kalifa, pełniący służbę jako krawiec w miejscowym garnizonie, w stanie pijanym wszedł do meczetu muzułmańskiego i obrzucił obelgami modlących się Arabów.

Gburzeni Arabowie silnie go poturbowali, wybiegając następnie na ulice miasta i nawołując do pogromu Żydów. Szybko opanowano dzielnicę żydowską, gdzie dokonano wielkiego spustoszenia. Żywieli bardziej umiarkowane zwołały do merostwa wspólną konferencję Żydów i Arabów, na której postanowiono zaprzestać walki. Delegaci na konferencji nie zdążyli jeszcze jej opuścić, gdy walka

miedzy Żydami a Arabami rozgorzała na nowo.

Arabowie ustawili na bramach miasta posterunki, nie wpuszczając nikogo do miasta. We wszystkich dzielnicach atakowano Żydów, bijąc ich i niszcząc ich sklepy. Żydzi zabarykadowali się w swych domach. Wówczas Arabowie podpalił kilka domów żydowskich w centrum miasta. Gdy Żydzi chronili się ucieczką, Arabowie atakowali ich nożami i pałkami gumowymi; padło również wiele strzałów rewolwerowych. Wczoraj popołudniu. Przybył do Constantine batalion Senegalczyków i liczny oddział saperów z Algieru.

Dopiero wojsko położyło kres zajściom wczoraj w godzinach wieczornych.

Walka dopiero zaczęła się...

MONTANA, (Stan Ohio), 6. 8. (PAT). Prezydent Roosevelt po powrocie z wakacyj wygłosił przemówienie, które zawierało znamienne momenty dla przyszłej polityki rządu. Roosevelt między in. pokreślił, że rząd dopiero rozpoczął

walkę o swój program. Jesteśmy — oświadczył prezydent — w przededniu zasadniczej walki, mającej na celu obronę bogactw naszego przemysłu i rolnictwa przed egoizmem jednostek.

Katastrofalna burza nad Pomorzem

7 osób zabitych — straty 70.000 zł.

TORUŃ, 6. 8. (PAT). Ubiegłej nocy nad północnymi powiatami województwa pomorskiego, przeszła gwałtowna burza, połączona z ulewym deszczem. W majątku Nawary w pobliżu Nowego Miasta piorun, uderzając w stóg siana, wznicił pożar. Kilkunastu znajdujących się niedaleko robotników przybiegło do stogu, by ugasić ogień. Nie mogąc jednak nic zrobić z powodu szalejącej burzy, robotnicy ci schronili się do jednego z budynków, w który wkrótce potem uderzył piorun. Sześciu robotników poniosło śmierć na miejscu, 4 odniosło rany.

We wsi Wielka Łąka pod Wąbrzeżem piorun zabił jedną osobę.

W powiecie toruńskim w majątku Gronówek od uderzenia pioruna spaliło się kilkanaście fur pszenicy, konieczy i kilkanaście sztuk irwentarza. Straty materialne sięgają 70.000 złotych.

Wichura zerwała dach z kościoła

SIEDLCE, 6. 8. (PAT) Nad powiatem siedleckim przeszła gwałtowna burza, która wyrządziła wielkie szkody. We wsi Skorzec wichura zerwała dach kościoła podczas nabożeństwa. Ofiar w ludziach nie było. Wiatry zerwały z fundamentów wiele budynków gospodarskich, wskutek czego poginał liczny inwentarz żywy. Straty materialne są b. znaczne.

Pogłoski rzekomo bez podstaw

WARSZAWA, 6. 8. (PAT). W kilku pismach stołecznych ukazała się wiadomość, jakoby toczyły się rokowania z rządem o wydzierżawienie monopolu spirytusowego. Polska Agencja Telegra-

ficzna upoważniona jest do kategoriycznego oświadczenia, że informacje te pozabawione są wszelkich faktycznych podstaw.

Sensacyjna lista nominatów do lwowskiej Izby Rzemieślniczej

(g.) Jak ustalić zdołaliśmy, wygotowano już dekrety dla nominatów na radców do Lwowskiej Izby Rzemieślniczej. W grupie t. zw. „przyjaciół”, czy też „sympatyków” znaleźli się jako nowicjusze, panowie: Höflinger, przemysłowiec, inż. Matzke, przemysłowiec i urzędnik magistratu lwowskiego p. Gutkowski. Jak dotychczas, ci trzej panowie nie mieli nic wspólnego z rzemiosłem, a p. Gutkowski chyba tylko tyle, że od niedawna jest sekretarzem „grupy rzemieślniczej” B. B. W. R. przy ul. Kopernika.

Z grona rzemieślników powołano panów: Maksymiljana Glasermana, rytownika, z którego nominacji większość żydów zupełnie nie będzie zadowolona, p. Emila Opata, reprezentanta piekarzy żydowskich, p. Jurkiewicza, bronzownika, reprezentanta mniejszości ruskiej, p. Martiniego, fryzjera i p. Buszka, złotnika.

Nominacje te w szeregach rzemieś-

nicych wywołały pewną sensację. Rozglądając się bowiem w składzie nowego zarządu lwowskiej Izby Rzemieślniczej, nie spotkamy nazwisk tych działaczy, którzy w życiu organizacyjnym rzemiosła odegrali poważną rolę, a co ważniejsze, znają rzemiosło na wylot i są rzemieślnikami z zawodu.

Razi więc brak w zarządzie: prezesa Związku Cechów Rzem. p. Michała Drzewickiego; pominięto osobę prezesa Związku Cechów piekarskich w Małopolsce Wschodniej p. Jaworka Tomasa, nie ma w obecnym zarządzie Izby sekretarza Związku Cechów mistrza ślusarskiego p. Józefa Czmiela, zagubił się gdzieś mistrz krawiecki p. Sołtys Władysław, nie uwzględniono mistrza introligatorskiego, p. Władysława Romanowskiego, usunięto w celn mistrza cukierniczego, p. Welza Hieronima.

A przecież ci ludzie w życiu rzemiosła odegrali większą chyba rolę, aniżeli p. Gutkowski, lub inni „nominaci”.

Jak się dowiadujemy, Izba zamierza ukonstytuować się pod koniec bieżącego miesiąca. Wtajemniczeni twierdzą, że prezesem Izby zostanie bądź p. inż. Matzke, bądź też p. Höflinger. Do zagadnienia tego powrócimy osobno.

Przypominamy PP. Prenumeratorom zamiejscowym, że w niedziele i święta urzędy pocztowe wydają zgłaszającym się „Kurjer” w godzinach od 9 do 11 rano

Audjencje Polaków z zagranicy u Prezydenta Rzplitej

WARSZAWA, 6. 8. (PAT) O godz. 18.30 p. Prezydent Rzplitej przyjął na audjencji delegatów, którzy przybyli do Warszawy na II. Zjazd Polaków z Zagranicy. Wraz z delegatami przybyli na Zamek liczne wycieczki Polaków z zagranicy. P. Prezydent zatrzymywał się dłuższy czas przy każdej wycieczce i prowadził rozmowę z poszczególnymi delegatami.

O godz. 16.30 p. Prezydent przyjął na dziedzińcu zamk. grupę młodzieży polskiej, przybyłej na zlot młodzieży polskiej z zagranicy.

Przed powikłaniami w przemyśle naftowym

BORYSLAW, 6. 8. (PAT). Wobec wygaśnięcia umowy zbiorowej w przemyśle naftowym, zawodowe związki robotnicze zaproponowały pracodawcom przedłużenie dotychczasowej umowy na niezmienionych warunkach. Pracodawcy nie zajęli jeszcze w tej sprawie stanowiska. W kołach pracodawców wątpią jednak, czy wobec spadku ceny ropy i zapowiedzianej niżki cen produktów naftowych, uda się utrzymać dotychczasowe płace robotników.

Lotnicy sowieccy w Krakowie

KRAKÓW, 6. 8. (PAT). Dziś o godz. 13 nad Krakowem przeleciała eskadra sowiecka samolotów. Z powodu niepogody lotnicy zawrócili i wylądowali na lotnisku w Krakowie. O godz. 16 wystartowali ponownie, ponieważ jednak warunki atmosferyczne były w dalszym ciągu niepomysłne, lotnicy znowu zawrócili, do Krakowa, gdzie przenocują.

Puchar Prezydenta zdobył Gdańsk

WARSZAWA, 6. 8. (PAT). W ogólnej punktacji igrzysk Polaków z zagranicy, pierwsze miejsce i nagrodę Prezydenta Rzplitej zdobył Gdańsk 36 p., 2) Francja 34 i 60 pkt., 3) Czechosłowacja 31 pkt., 4) Niemcy, 5) Ameryka 20, 6) Rumunia 17. 7) Belgia 11, 8) Łotwa 10, 9) Kanada 3, 10) Austria 2. Brazylja, Holandia i Mandżuria nie zajęły punktowanych miejsc.

Hebda demonstruje dobrą formę

HAMBURG, 6. 8. (PAT). Sensacją trzeciego dnia mistrzostw tenisowych Niemiec było spotkanie v. Cramma z Hebda. Po początkowo słabej grze Hebda rozegrał się i w trzecim secie był nawet prawie równorzędny przeciwnikiem. Zwycięstwo odniósł jednak, zgodnie z przewidywaniami, wielokrotny mistrz Niemiec i jedna z najlepszych rakiet świata, von Cramm 6:0, 6:4, 7:5. Temsamem Hebda został wyeliminowany z gier pojedynczych. Polak walczył jeszcze w grze podwójnej panów.

Ile wyprodukowano ropy?

BORYSLAW, 6. 8. (PAT). W Zagłębiu Naftowym wyprodukowano w miesiącu lipcu ogółem 2.339 wagonów ropy. Z tego przetłoczono przez tłocznię firmy Petrolea 1671 wagonów, przez tłocznię firmy Galicja 505, przez tłocznię firmy Standart Nobel 163 wagonów.

Telegramy z ostatniej chwili na str. 1 i 2-iej

